

MENŠINA VELÍ VĚTŠINĚ

- CZ24 News | 17. června 2021

ČESKO: Blíží se období, kdy se mají po delší době pořádat autosalony. Přestože zbývá ještě pár měsíců, už nyní jsou avizovány problémy, které mají připraveny odpůrci automobilismu. Jejich záměrem je narušit průběhy výstav a zablokovat města, v nichž budou. Jde to tak daleko, že pořadatelé uvažují o zrušení tradičních akcí, na které se těší stovky tisíc automobilců. Ekohysterie tak nabírá na obrátkách a opět jsme svědky toho, kdy menšina dělá vše proto, aby se zviditelnila a začala otravovat život většině. Pojďme se podívat na nějaké příklady, na jeden podrobněji.

Cyklistika je krásný sport hodící se pro všechny generace. Jakožto profesionální disciplína je už dlouhou dobu degradována dopingem, pomocí kterého se někteří dostali až na vrchol. Svě o tom může vyprávět Lance Armstrong, bývalá hvězda a mnohonásobný šampion Tour de France. Podpůrné prostředky bralo i mnoho dalších, takže se dá konstatovat, že ve vrcholové cyklistice se po úspěchu baží natolik, že se někteří neštítí ničeho. Dokonce se objevily i pokusy instalovat do závodních kol elektropohony. Jestliže je špička cyklistické pyramidy schopna provádět takové podrazy, jak je to se zbytkem amatérského pelotonu?

Musíme rozlišovat cyklisty, kteří se vydávají na své cesty někde kolem domu, starší lidi jezdící si při potraviny do blízkého obchodu, což platí především pro venkov, rodiny s dětmi, kdy si o víkendu upnou kola do nosičů na auto a vyjedou do přírody, na pseudosportovce využívající kolo k shazování kil a cestě do práce a na požírače kilometrů brázdící silnice s velkým rádiusem od své základny. Jestliže uživatelé kol z řad dětí, seniorů a rodin potkáváme na silnicích relativně málo a většinou v zástavbě, pak poslední dvě skupiny jsou jistou dopravní komplikací.

Jezdící do práce jsou problémem ve městech a díky nim, přestože jich je relativně minimum, vytváří politici dopravní špunty v podobě naprosto nesmyslných cyklopruhů. Nejpatrnější je to v Praze, kdy je metropole prošípana nepoužívanými cyklostezkami. Praha je pro cyklisty naprosto nevhodná jak kopcovitým profilem, tak klimatem. Těch pár šílenců, kteří každé ráno sednou na svůj bicykl a z kraje města se vydají do centra, je pro naši metropoli něčím vcelku

nebezpečným. Pražské komunikace plné smrtících děr, propadlých kanálů, idiotských ostrůvků a retardérů vyžadují pozornost i bez cyklistických fanatiků, natož s nimi. A když chytíte kolaře v některém z pražských stoupáků a za nim táhnoucí se autobus, vzali byste mu nejradši jeho kolo a hodili ho za svodidla. Spočítáte li si množství těchto lidí, kteří mají kolo za svůj hlavní dopravní prostředek, porovnáte to s počtem dalších využívajících MHD či soukromá motorová vozidla, dojdete k tomu, že naprostá menšina získává nepřiměřené výhody na úkor většině. A to jen proto, že je ekologie moderní a jak víme, hysterická a prolhaná. Respektive ti, kteří se jí zaštiťují.

Požírači asfaltových kilometrů jsou trochu jiná sorta. Dojedou na kraj měst autem, vezmou kola a pustí se do provozu mezi rychle jedoucí automobily, motocykly a kamiony. Jestliže střety mezi cyklisty a jinými vozidly ve městě probíhají v menších rychlostech a většina jich dopadne menšími zraněními, pak bouračky na silnicích 1. a 2. třídy mohou mít fatální následky znamenající smrt. Například v Alpách jsou cyklisté brzdou, ale řidiči je respektují, přestože potkat motajícího se cyklistu při překonávání Stelvia je otravné. Ale budiž, jejich množství je tam obrovské, takže je všichni respektují. Přijeli tam většinou autem, skočili na své biky a vydali se vzhůru. Ovšem na silnici mezi Prahou a Kolínem cyklistu potkat moc nechcete, protože si uvědomujete, že ho můžete snadno přehlédnout a bohužel i srazit.

Nenávist k automobilům však mohou projevovat i necyklisté. Pěšáci jsou sice trochu unikát, ovšem existují. Zlatý věk automobilismu je díky otravným ideologům na svém zenitu. Přestože většině z nás auta dobře slouží a život bez nich už nebude svobodným, je řada takových, kteří si myslí, že auta jsou nepotřebná. Bylo by zajímavé zažít období skutečně bez aut. Všech. Bez zásobování, možnosti odvézt děti do školek a škol, na kroužky a sporty. Po týdnu by půlka z nich dosportovala a dostudovala, vznikly by komunity v okolí bydliště, lidé by skončili v izolaci. Návštěvy příbuzných by byly otázkou svátečního výletu vlakem, ke kterému by bylo třeba dojít, ovšem bez přesunu zásob. Delší trasy, třeba na dovolenou k moři, bychom absolvovali s batohem na zádech. Jistě, někomu by to vyhovovalo, ale většina z nás by toužebně hledala svou škodovku či produkt jiné automobilky. Auta totiž rozšiřují náš životní prostor a vytváří svět rozmanitějším. Někdy sice degradují pohyb na nutný fyzický výdaj, nicméně za to nemohou automobily, ale týká se to lidské lenosti. A s tím se dá pracovat jinak než zákazy, nenávistí a omezováním.

Menšina těch, kteří auta nenávidí, terorizuje většinu jejich uživatelů. Kola patří do přírody, na venkov, možná do menších ne tak kopcovitých terénů. Pokud chce někdo jezdit na kole po Praze, je to jeho věc, riziko a naivita. Nejsme Holandsko, kde má nejvyšší kopec 30 metrů. K podobné řevnivosti a snaze menšiny získat výhody však dochází i v jiných komunitách. Například homosexuálové a příslušníci LGBT jich chtějí stále více, přestože ještě nedávno patřili na okraj společnosti. Maďaři řekli jasné ne, zatímco u nás se opět chystá Prague Pride podporovaný především pražskou koalicí vedenou Piráty. A před tím Krnáčovou z ANO. Můžeme pokračovat. Za chvíli nám budou vegetariáni podpalovat restaurace, ve kterých se podává maso, očkování se budou snažit vytěsnit neočkované ze společnosti a nutit je podstoupit proceduru státem řízené sebevraždy (nebo aspoň sebepoškození), ekoteroristé budou zakazovat chov „prdících“ domácích zvířat bez nichž umřeme hladu. V Evropě muslimská populace utlačuje původní obyvatelstvo, barevným se dostává podpory stejně, jako nepřizpůsobivým u nás. Ano, nadstandardní podmínky pro menšiny se stávají běžnou normou. Je tedy na místě se ptát, proč se většina nevzepře a s menšinami nevyrazí dveře? Je k tomu správná doba.

Autor: Jindřich Kulhavý